

Zekeriya Atayan

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

04.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz Destanı

Cumanın hürmetine ya Rab! Neydi o elem?
Sıcak temmuz akşamının seyrinde iken âlem,
Gömüldü karanlığa aydınlık ve gelecek,
Görülmemiş hainlik birazdan ses verecek.
Duyuldu önce hainlerin postal sesleri,
Boğmaktı gayeleri zifiri karanlığa medeniyetleri.
Açıldı kışla kapıları, düşman için değildi niyetleri,
Hüzünlüydü gece, gecelerden temmuz on beşti
Güçtü anlaşılması, anlayamadı millet,
Ezelden hür yaşayan halkım, kabul edemezdi zillet.
Kesildi köprüleri, kapandı tüm yolları şehrimin,
Kalbine indi Türkiye'min, postal sesleri hainlerin.
Geçit vermeyecekti canları pahasına bu millet,
Duracak karşısında demirden fillerin seyret.
Bir ses ya Rab! Bir ses...
Bekliyor bu millet, kalkışacak kıyama tek bir nefes.
Delice bir yangın milletin sinisinin buzulunda,
Erir de erir kan kırmızı gecenin ufkunda.
Sesleri yükselir semalarında ülkemin,
Çelikten kuşlarının hainlerin.
İslam'ın son kalesi Allah'ım vermez izni.
Sürdüler üstüne halkımın, demirden filleri.
Kâbe'nin sahibine açıldı eller semâya tekbirlerle,
O gün dağıldıysa koskoca ordu ebabillerle,
Dağılacaktır bu pervasız kalkışma Halislerle.
Ve gece büründü hüzne.
Kapkara, zifiri, acılı sinelere.
Zapt edildi kaleleri ülkemin kalleşlerce
Tank, top, tüfek hainlerle,
Karşısında duran sadece tekbirlerle.
Yırtarcasına gecenin karanlığını sesleri salâların,
Ve bir ses,
'Halkın gücünün üstünde yoktur güç!' der.
Meydanlara davetidir Reisin halkıyla beraber.
Dillerde Allahu Ekber
Kalplerde iman ve keder.
Her biri ebabil olmuş ya Rab! şükür sana.
Yatmış upuzun altına paletlerin baksana.
Korku mu? Yoktur sinesinde mücahidin asla!
Halisim alnından çaktı haini,
Korku sardı Ebrehe'nin demir fillerini.
Yağdı kurşunlar gökten yağmur gibi,
Yerde akan kan ise sel misali.
Mehmetçik görünümlü coniler sardı bizi,
Yağdırdı bombaları yaraladı meclisimizi.
Bir akındır gidiyor Beştepe'ye bombalar altında,
Coniler kaçıp gidiyor halkın gücünün altında.
Ezanlar dinmez, bayrak inmez ülkemin semalarında.
Nasıl karanlığa kapadıysa kapılarını Yesrib,
Doğacaktır geceye güneş, karanlığı delip.
Soğuk ve uzundu gece, sineler yaralı,
Seher vakti ışıldayan güneş karalı.

Türkiye'mde olamazdı derdest bu halk,
İyi dinle ey Pensilvanya'daki uşak!
Ordu vardır ordular üzerine.
Karar vardır kararlar üzerine.
'Ateşler salsın ocaklarını' dedin, ettin beddua.
Alevler sardı ocağını bak! Ümmetten bu dua.
Şehitler kervanına kattık canlarımızı bir bir.
Şehitler ölmez! Vatan bölünmez! Ümmet bir!
Geceyi sabaha bürüyen Rahman'a hamd ile,
Salâlar yükseldi semalarında ülkemin aşk ile,
Mücadele silahı cesaret ve dua olan halk ile,
Geçti tarihin sayfalarına on beş temmuz.
Allâhın yardımıyla o gün yeniden kurtuluşumuz.

Zekeriya Atayan

Ağlama Kudusüm

Ağlama kudüsüm
Ağlama aksam mescidim ilk kıblem
Peygamber miracının şahidi aksam
Gelecektir sana müminler fevce fevc
Şehadet şerbetleriyle koşacak sana her genç
Ağlama kudüsüm
Ağlama aksam mescidim ilk kıblem

Ey ümmet-i Muhammed-i
Bak ağlıyor kudüs ve aksa mescidi
Uğrunda canlar feda edildi
Durmuyor bu Siyonist kafirleri
Ne duruyorsunuz Muhammed'in askerleri
Hatırlayın komutanı, uhudu bedri

Sen misin yatağında umarsız yatan
İstemez miydin cennetten bir vatan
Umurunda değil mi cehennem ve şeytan
Şehid oldu sapanla siyoniste taş atan
Şehadet aşkıyla yanmalı her Müslüman
Göz yaşların dinecek ağlama ey aksam

Kundağında şehitler yatar
Sokaklarında al al kan akar
Bir avuç Siyonist sokaklarında volta atar
Bir milyar Müslüman umarsızca sadece bakar
Hani kardeşlik biz?
Elbet Filistinlim bir gün sorar

Ağlama Filistinlim
Ağlama kardeşim bize ALLAH yeter
Sana ağlamayan Müslüman siyonistten de beter
Ağlama kudüsüm
Ağlama aksam mescidim ilk kıblem
Yakındır ezanların okunacağı gün
Şükür secdesine kapanacak mücahitler o gün

Zekeriya Atayan

Ayalarında Gizli Sır Gibiyim

Avuçlarında damgalanmış mühürü, ömrümün
Hatlarının kesiştiği noktalardayım
Hayatımın izini taşır ayaların
Sırat gibi sana gelen tüm yollarım
Çizilmiş avuçlarında keskin tüm hatların
Bir hançerin ağzında ayaklarım
Sana doğru koşar adımlardayım
Ayalarında birleşse avuçlarım,
Terler acısından , sensizlik ızdırabım!
Avuçlarının akisinde zahirim
Hatlarında dolaşır fani batınım
Karanlık mı? Karanlıktayım
Kasvetinden her an boğulmaktayım
Hatta ölmekteyim
Araftayım avuçlarının arasındayım
Gözlerimden akan katre gözyaşı zahirim
Damlarken avuçlarına konarım
Boğar batınımı ölmekteyim
Hatta tükenmekteyim
Şatır satır görünürüm ayalarının levhinde
Ömrümün fermanı mahfuz ellerinde
Okunur fermanımda kimliğim
Levhinde mahfuz benliğim
Ayalarında gizli sır gibiyim
Okursan bilirsin ben kimim
Deliyim hatta divaneyim

Zekeriya Atayan

Ayrılık

Gölgeler inmiş gökten toprağa
Almış gidiyor başını Yokluğa
Serkeşlik var çıklıklarımda
Gök ağlar yer ağlar ayrılığa.
Cümlerim ıraksadı dudaklarıma
Düştüm takat yetirmez yollara
Peşi sıra engeller , dolanmış ayaklarıma
Ellerim uzanırken sana doğru sonsuzluğa
Gölgeler iner gökten göz kapaklarıma
Gök ağlar yer ağlar ayrılığa.
Ayrılığın taze durur, acısı her yanımda
Ne vakte varsam sensizliğe açılıyor tüm kapılar
Şimdi ramı düşükbir hayat yaşıyorum
Senden uzaklarda,
Ayrılığın kol gezdiği sokaklarda
Sessizliğin sınır tanımaz anlarındayım
Ruhumun labirentlerinde arıyorum seni
Günün kararsız aydınlığında ,
Ruhumun dehlizlerinde bekliyorum seni
Gök ağlar yer ağlar ayrılığa
Alaca bir at koşar içimin ayrık vadisinde
Toynaklarında hasret tozları,
Ayrılık bulutlarının gölgesinde.
Bir esinti okşar gibi yüzümü rayihalar yüklü vadiden
Kokunu yüklenmiş bulutlar yağdırmakta üzerime
İnerken gökten ayrılık yağmurları
Seline kapılmış kuru bir dal gibi serseriyim
Savrulurum , batarım , kim bilir nerdeyim.
Ayrılığın naçar olmuş kederindeyim.
Gök ağlar yer ağlar ayrılığa.

Zekeriya Atayan

Babama!!!

Yokluğun ızdırabında aldığım nefesler,
Çarpıyor hayata baktığım pencerelere,
Hayallerim buğulu pencerelerde yoğunlaşan bir damla su,
Akıp gidiyor yokluğa doğru insafsızca,
Yokluğun içinde var olma savaşında
İsmi yazıyor parmaklarım tüm buğulu camlara .
Haydi harla yüreğimdeki yangını
Nefeslerim çatlasın parçalsın tüm buğulu camları
Adının her bir harfine parmaklarım dokunsun
Parçalanan cam kırıklarına.
Gör şimdi camlar kırık,
Pencereler camsız ve buğusuz
Her parmağımda kandan mürekkepler damlar
Hayata dair tüm beyaz sayfalara
Her sayfasında birer damla bıraktım sana
Dağılırken sayfalarda kanım
Birden suretin belirir her yaprağında hayat kitabımın
Yokluğun varlığında yaşadım seni yokluğa inat
Celladın tekmeyle iskemleye vuruşunda buldum varlığını
Boynumdailmek sıkarken gırtlığımı,
Seni gördüm, hoş bir nefes tadında
Ruhumun çekilişini hissederken bedenimden,
Gördüğüm sendin Ruhumun yerine yerleşen.
Şefkatine beyhude arayışlardayım şimdi
Ellerini başımda hissettiğim her anımda.
Gidişinle götürseydin, gelebilseydim ,
Bırakmasaydın sensiz beni dünya celladına.
Yumulurken gözlerin fani dünyaya
Amed ağlar, ben ağlarım , surlar ağlar
Vaveyla koptu Dicle'nin kıyısından
Giden varmış benim babam ,
Bir veda hüznü suretinde sirayet
Selanı okursa imam bende işitmeye yok dirayet
Dicle' den kopan vaveyla boğar ruhumu sualsiz
Sen yoksun şimdi bak sensiz ben kimsesiz.
İki metre beyaz elbise giydirdiler kefen dediler adına
İki çivi dört tahta koydular bir tabuta
fanilikten ebede vaktiydi yol almaya
Gökler sıkıştırıyor beni toprakla arasında
Bu ne acı benzemez hiçbir ölüm sana
Toprağına karışsam da örtülsem üstünde o mezarda
Celladına bıraktın beni arkandan dünyada
Buğulu gözlerim her dem yaşarmakta
Sana göz yaşı akıtmayan gözlerden ne fayda
Her temmuz gönlümün muhtadıdır matem,
Bir temmuz günü gittin madem.
Gitti dediler benim babam,
Giden sen değildin ardından kalan ben.
Yokluk içinde varlığını yaşıyorsam eğer
Sensizliğin ızdırabında aldığım nefesler

Ciğerlerime işler, akıl gider izan gider

Zekeriya Atayan

Beykoz'da Bahar

Erguvanlarından muştular serpilir.
Özlemi çekilen baharın.
Morların pembeye çaldığı,
Boram boram kokan baharı.
Bir tebessüm çehresinde güneşin,
Doğarken her seher semalarından.
Deruni bir nefestir içlerden,
Esen usul usul meltemi boğazın.
Almış sırtlamış ahengi kokuların.
Ona bakan gözler müessir,
Ondan ayrı düşen pek müteessir.
Toprağından yükselen rayihaların.
Yaşayanı müptelası, hatta tiryakisi,
Bir boğaz, bir erguvan, bir de bahar,
Beykoz baharı soluyanın şakaklarında iz.
Bir bakış atarsın tepesinde Yuşa'nın.
Gözlerin kamaşır renklerinden baharının.
Deşen desen çiçekleri eriklerin, kirazın,
Boğazında ortasında İstanbul'un,
Göl edasıyla durulmuş suları,
Pınar pınar akar on çeşme abı-ı hayatı,
Dalyanında balığı, sularında karabatağı,
Hıdiv Mısır'a hüküm sürerken kurulu tahtında,
Kasrının ihtişamı ne Mısır'da ne makamda,
Hıdiv seyre dalar aşk nazarında
Beykoz'da bahara varmak sultanlığının şanında.
Kardelen misali başkaldırıdır
Yoros' tan yükselen burçlar.
Eller dokunur taşlarını okşar.
On bin yıldan buyan dik durur her bahar.
Gelinlik giymiş Küçüksu kasrı.
Beyazlar içinde vakur ve alımlı.
Tahayyür bakışların nazarında,
Durur boğazında Beykoz'un alını.

Her lahzasında yaşarsın baharı.
Hasletidir Beykoz'un Baharı, sevdası.
Hasretliktir, gamdır her nefes ondan ayrı
Her gönüle düşer sevda biçare,
Gönlün ta orta yerinde taht kurulmuş yare.
İncili köprüleri gerdanında
Hayretli bakışlar Fatih ve Yavuz'da
İstanbul durur arşı alemde cihana yar
İstanbul'a yürek olur, ciğer olur,
Bir sıhhat nefes olur,
Boğaz'ın incisi Beykoz' da bahar.

Zekeriya Atayan

Bir

Bir tufan ki koptu kopacak!
Kopsa tufan , sellerini kussa alevine,
Yetecek mi dersin söndürmeye hey hat.
Bir' e bağılı iken tufana ne hacet.
Bir ki yerle yeksan olsa evren
Kendini ondan bilecek.
Sebebi varlığın o dur kim ne bilecek.
Kaldırsan başını yağsa yıldırımlar üstüne
Göğe erişse bakışların göz bebeğinde
Aczine ferman, tufan koptu kopacak yine.
Bil ki yerini sığınağın Bir'in setrinde.
Ört üstünü setr eyle Bir de
Hu yu Yüreğine nakş eyle.
Mevt ki mevtanın tufanı
Koparkan ruh bedeninde

Zekeriya Atayan

Devriye Geziyor Adın

Adın Yokluğun karanlığında
Kandiller yaktım karanlığına inat,
Kandiller ışık tutmuyor yokluğuna,
kasvetin çöktü tüm lahzalarım,
Sessizliğin ürpertici sükuneti,
Çınlatıyor kulaklarımı çıldırtırcasına,
Gözlerim kavuşmayı bekliyor aydınlığına
Özleminin harareti yakıp kül etse tüm varlığımı
ve toprak olsa bedenim,
Sen yokken
Her şey yok hükmünde,
Devriye geziyor adın zihnimin en kuytularında,
Çıkın çıkmazında adın,
Duvarlarla örülü sokaklarda,
Beynimin her kıvrımında rastlaşıyorum sana,
Tüm kıvrımları çıkmazında,
Sokak sokak , kıvrım kıvrım, zihnimde adın.
Devriyeler atıyor yüzün göz kapaklarımda,
Kapanırken kirpiklerim,
Kirpiklerine takılıyor her defasında,
Özlüyorum yoksun,
Ve yokluğun karanlığın siyahında.

Zekeriya Atayan

Dua

martı çığlığının tercümesinde kalsın tüm heyecanlar,
güvercin gerdanında bilezik kalsın,
tüm umutlar,
bir esintiye bırak kendini
seni konduracağı yeri bilir rüzgar
Dalgalarına kapıl deryaların ,
elbet bir koy sana kucak açar,
sahralarda kum ol,
bir serapta yeşillenir tanelerin.
Duada avuçların açılın Hüdaya
Yükle heyecanlarını avuçlarına
Umutların gözlerinden okunsun huzurunda
içinden her ne dilerse Ondan ve bekle, ,,,,,,,,,,,,,,

Zekeriya Atayan

Dur Desem Durur Mu Zaman?

Dur desem durur mu zaman?
Vaktin en rehavetli lahzasında,
Kimi kime sorarsan bi haber
Dört duvar arasına sığmış zaman
Kapılar mı tokmaksız
Tokmaklar mı sahipsiz
Tıkırdatacak eller bağlı kuytularında

Sahipsiz mabetler
Ne camiler, ne kiliseler, ne sinegoglar
Kimsesiz şimdi kabe, mescidi aksa
Dur desem durur mu zaman?
Vaktin en rehavetli lahzasında.
İnancına hükmeden nedir?
Taatten yoksun bırakan devir
Ne müslüman, ne isevi, ne musevi
Her ne ise kalbinde inanç

Bakarken göklere pencereden
Kuşların özgürlüğüne gıpta
Ağaçların yerden yükselişine hayret
Dört duvar arasında,
İbni adem, kimi siyah, kimi beyaz, kimi sarı
Irka, millete yok ayırım bu lahzada
Dur desem durur mu zaman?
Vaktin en rehavetli lahzasında.

Güneş mi tutuldu aya?
İnsan mı tutuldu dünyaya?
Yaşırken arzında Rahmanın
Dört duvar arasında toprağına yasaklı
Basamadan toprağına.
Dur desem durur mu zaman?
Vaktin en rehavetli lahzasında.

Zekeriya Atayan

Ey Şehit

Karalar giyinir ardından,
Yaslara boğulur melekler,
Ağlar yedi semadan.
Matemin düştü gecenin siyahına
Gece giysi oldu üzerimize Ey Şehit!
Ardından bir matem,
Tahtın kurulu, yücelerde seni bekler.
Yüce Yaradandan sana sonsuz muhabbet
Peygamberler bile gıpta eder.
Firdevs cennetinde tahtın,
Sığar mı gökle yer arasına Ey şehit!
Bizler matemli,
Sen müjdelenmiş hayatının tadında,
Kurulmuşsun tahtına
Cennetler yetmez bir damla kanına
Ey Şehit!

Zekeriya Atayan

Hical (uçurumlar)

Kara dehlizlerden doğan güneş
Delip geçerken göklerin karanlık vadilerini
Isıtmayı unutturcasına soğuk
Ve bir yüzü buruşuk gölgeler salar üstüme
Gölgelenmiş ışığın buruşuk yüzünde hüznün
Yıldızların krallığının sonu
Her biri bir yana savrulmuş yıldızlar
Yıldızların arasında hical
Ay dünyaya dönmüş sırtını karanlık
Karanlıklar arasında puslu
Ve derin bakışlarım, dilim lal
İnzal etmiş ruhum ,
Ayak parmaklarımın ucunda
Bedenim ayaklarımdan ayırık, zal
Hical şimdi bakışlarımın her anında
Ne yana dönsem ayaklarım cürüf kenarında
Esen rüzgara bıraktım halimi
Sırtlayıp uçurdu beni
Savurdu vâdiden vadiye
Geçmiş ile gelecek arası hical
Ruhumdan akan göz yaşlarım inşilal
Kuruyan bedenim mehvalara büründü
Gün doğmamış gibi geceye
Karanlığı karartan güneş gibi ,
Gün ile aramda hical

Zekeriya Atayan

Kendini Okumalı İnsan

Kendini okumalı insan.
Betimlemeli kendini her an.
Ciltler dolusu yaşamalı,
Varmalı farkına kendinde olanın.
Kendini okumalı insan.
Raflar dolusu kitaplarda olmayanı,
Bulmalı kendinde insan.
Kendisinin kitap olduğunu anlamalı,
Çevirmeli her sayfasını hayatının.
Okumalı anlamalı idrak etmeli,
Yaşamalı kendi cümlelerini.
Her nefesinin kitabında bir harf,
Her bakışının bir cümle olduğunu.
Bilmeli insan.
kitabında yaşamalı,
Kendini okumalı insan.

Zekeriya Atayan

Kör Dügüm

Kanatları yorgun serçe misali
Hayata yorgun zamana asi
Dügümlenmiş tüm anlar
Çaresiz ve eylemsiz , yürekte yaralar
Kör düğümüm sana
Çözölmeye yüz tutan geçmiş
Geçmiş olmaktan utanmış
Senden öncesine yaşanan anılar
Dügümlenmiş zamanın kısır döngüsünde
Düğüm kör
Ben sana yazgı , sen bana kör düğüm
Boğazımda düğümlenir adın
Ha çıktı ha çıkacak
Dudaklarımda kilitlenir adın
Esmanın şiddetinden düğüm düğüm
Ben sana Kör düğümüm
Aşkın düğümünü attın kalbime
Çözölmesin istemem yüreğimde
Gözlerimden okunur şiddeti sevdamin
Aşk-ı masumdur bu bendeki endamin
Heybetine kör, sevdana düğüm
Zamana asiyim aşkına kör düğüm
Ne mecnun Leylasına düğüm
Ne ferhat Şirinine kör
Ben ise sana kör düğüm

Sızılar içinde düğümlenmiş ruhum
Şafakları sayarken her seherde
Sensizliğin ısıdırabına haykırıyorum
Haykırışlarımda titreyen güneş kararmakta
Çatlayan gökler hüzün yağmurları boşaltmakta
Güneş düğümlendi geceye
Gökler kara bulutlara
ben sana kör düğüm.

Nefesin nefesimde yürüsün
Karişsin tüm bedenime damarlarımı çatlatırcasına
Sana söylenmeyen kelimeler nefessiz kalsın
Çözölmesin, çözölmesin düğüm
Ben sana kördüğüm.

Rengi oldun baharın gözlerimde
Hazana açan gül oldun kalbimde
Yalnızlıklarına dost , sevdama maşuk
Ben ise sana kör düğüm.

Zekeriya Atayan

Leyl-i Kadir

Ol ki hayırlıdır bin aydan
Saklı hazinedir ramazanda
Kadri adında saklı
Hikmeti Mevlada
Leyl-i kadir ismi ile müsemma
Avuçlar açılır Hüdaya
Pak alınlar secdede
Gözler mağfiret dergahında
Hu diyelim Hüdaya
Aminler coşsun semada
Kul gafletten uyansın
Affına mazhar olsun
Yakarsın yaradanına
Leyl-i kadir tüm gecelere padişah ola

Zekeriya Atayan

Meftun

Ben sana meftunum!
Gönül dergahında dervişim
Kapıda bekler dururum
Zikrin duysam sesine kulak kesilsem.

Ben sana meftunum!
Har eyledi gönlümü nazar'ı aşkın
Bedenim yangınlar içinde
Demiri eritti harladı beni aşka benzetti
Cemalini büründüm ruhumda hissettim seni.

Ben sana meftunum!
Meftah olurum uğrunda var ise ölüm
Meftunluk ölmek ise yerine ben ölürüm.
Mahşerde mizanın olurum, suallerine cevap

Ben sana meftunum!
Gezer durur bu fakir serap görmüş gibi çöllerde
Serden geçtim senden geçmem yinede
Yaradana duamsın, zikrimde sen
Meftunum , yolunda, meftah oldum ben

Ben sana meftunum!
Sızlıyorsun kalbimin en derininde
Can yanıyor; gözler fersiz mateminde
Vuslata kahrolmuş bu can , canansız tükenmekte

Zekeriya Atayan

Nerede Saklı Zaman

Bir saatin akrep ve yelkovanında mı saklı zaman
Enkazlar altında kalmış
İki aylık bebeğin imdat deyişinde mi?
Masum acımtırak yüzünde mi?
Sessiz çığlıklarında mı?
Daha anne diyemeden
Baba diyemeden
Biçare ve yorgun
Şaf ve günahsız
Ölümü beklerken
Demokrasinin yıkıntılarından
Altı yaşında bir kız çocuğunun
Masum yüzündeki
Yoksul, biçare, utangaç bakışlarında mı?
Saklı zaman.
Utangaçlığından mı bilinmez
Korkudandır beklide
Kapatmış ağzını iki eliyle
Bağdat'ın, Gazze'nin, Keşmir'in, Halepçe'nin göbeğinde
Gözleriyle içindeki çocuksu fırtınaları dışa vuran
Gözyaşlarıyla cümle aleme lanet yağdıran
İstedığı çok şey değildi
Bir şeker, bir balon
Yaşamaktı doyasıya çocukluğunu
Korkusuzca ve çocukça
Yitirilmişdir anneler, babalar, kardeşler
Yetim kalmıştır biçare
Ruhunda yetmiş yılın acısı
Yüzü çocuksu
Lakin ruhu yaşlı ve bitap
Yaşlı bir annenin yüzündeki
Kırışıklıklarda mı saklı zaman
Bir zamanlar al al yanaklar
Etrafına sevinç saçan iri siyah gözler
Gel gör şimdi
Yüz çukur, gözler yaşlı
Yoksulluk çekildi,
Bir kırışık oluştu
Esir düştü kendi vatanında,
Bin kırışık oluştu
Evlat, eş kaybedildi
Binbir kırışık oluştu
Peyderpey acı
Peyderpey kırışıklıklar, gözyaşları
Evlat katledildi
Göz yaşları gözleri köreltti
Lakin nasırlı eller hala havada
Umudu var belli sığınmış en yüce makama
Hüdaya açmış avuçlarını
Dua eder Ya RAB! kahret bu zalimleri.
Yaşlı bir babanın
Çömelip kafasını iki eliyle sıkıştırdığı anda mı?

Kayıplarına, yaşayamadıklarına ağladığı anda mı saklı zaman
Ah o gözler
Ah o duruş
Başındaki takke
Ayaklarındaki yırtık papuğlar
Tutsak kendi vatanında
Yavrusu alı konuldu
Eli mahkum, feryadını yok duyan
Genç olsaydım diye düşünür oldu
Gözler her dalışında, dolu dolu olu verir
Bir damla gözyaşıyla
Yakmak yıkmak ister tüm ereni
Ve zamana dair her şeyi
Ne varsa geride kalan

Zekeriya Atayan

Ölüm

suspus oldu herşey,
siyahta birleşti renkler
sıfırda tükendi sayılar,
karanlığa söndü ışıklar,
ve zaman acziyete büküldü
takat yetirmez geçmeye saatler
yelkovan akrebi,
akrep yelkovanı terk etti.
ömür, ezelin ebedine sığındı,
ecel , ömürsüzlüğe gasp yedi
ömür dediğin, sus pus
kara , kapkara
hiç yaşanmamış gibi,
gelince ölüm.

Zekeriya Atayan

Papatyam

Yeşiller içinde filizlenir tohumun
Başında masumiyet tacın
Yüreğinde güzelliğin , saflığın
Gülde güzel, asil papatyam

Yeşil dalında dik başın
Hayata meydan okur vakur bakışın
Sevdanın saf temiz halin
Güllerin kışkırdığı papatyam

Sarı saçların tacın senin
Beyaz giyersin yaprakların senin
Bendeki aşk , seveda senin
Güllere aşkı öğreten papatyam

Her bakışın gönlümde demlenir
Derman olur yüreğim şenlenir
Kokuna nefesim tükenir
Gülde güzel kokan papatyam

Aşkın masum hali sende
Saflığın masumiyetin dillerde
Yüreğime işleyen sevdam sende
Gülde masum, asil papatyam

Gönlümün kırlarında açan çiçek
Bu garip, kokuna muhtaç mı gidecek?
Bakışın beni yaşatmaya yetecek
Can içinde canan papatyam.

Zekeriya Atayan

Sakin Ha

Yaşıyorsun dünyada ey ibni Adem
Gaflet içinde, bi habersin hakikatlerden
Ölüm var kurtuluşun yok Azrail'den
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Gül kokar teni kokusu cennetten
Ümmeti diye ağlar uyanman için gafletten
Al sende nasibini nur-u İslamiyetten
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Kainattır O'nun aşkıyla yaratılan
Sende bir mahluksun işte, kime bu havan
İnsanlığımızdır bizi meleklerden yücelten
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

O'dur miraçta Rab'dan bize hediye getiren
O! dur bize gülümsemeyi sevmeyi öğreten
O'dur vahyi Rahman'dan bize ileten
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Taif'te haksızlığa uğratıldı
Merhameti bize her daim hatırlatandı
Uhutta, bedirde komutandı
Sevgisiyle ümmetini kuşatandı

Ebu cehiller vardı cahillerin babası
Ebu lehebler vardı elleri kuruyasıcısı
Oydu Rahman'ın izni ile hepsini yere yağın
Küfrün putlarının boyunlarını kıran

Gafletti, dalaletti Ondan öncesi
Diri diri kızlar mezarda, kapanırdı hayat perdesi
Sonrasındayız şimdi kıyametin az öncesi
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Devrin ahir zamandır unutma
Misal mi istersin, dönüp arkana baksana
Yapmadı ebu cehil, çağdaşın yaptığı
Uyuma artık kaldır semaya doğru başını

Mirasına sahiplenmeli her Müslüman
O ki eşref-i mahlukattır,
Hani kimdir Onun kadar şerefli olan
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Mustafa'dır adı kalbimize nakş olan
Muhammed'dir adı Rahmana sevgili olan
Ahmed'dir adı bize muştulanan
Sakin ha yüz çevirme rahmet peygamberinden

Zekeriya Atayan

Sanki

Sanki; yer göklere çıkmış toprak yağdırırken ,
bulutlar yer altından yağmurlarını sağanak yağdırıyor.
Sanki; ateş soğutuyor, buz ısıtıyor ve
Kelebekler önce uçuşuyor , sonra koza , sonra tırtıl oluveriyor
Sanki; gül solunca gonca oluyor ve
bülbül goncaya konarken güle yaşlanıyor
Sanki; yakınlar uzak, uzaklar yakın oluyor,
en yakınındaki senden en uzak gibi hissine varıyorsun
Sanki; güneşin doğuşu akşam, ayın doğuşu sabah oluyor,
gündüzler karanlık, geceler loş oluyor.
Sanki; ayaklar baş, başlar ayak oluyor,
Sanki; büyüdükçe küçülüyor insan
Sanki; ter yüz olmuş herşey,
Ya da herşeye ters bakıyor gözlerim

Zekeriya Atayan

Sensizliğe uşuyorum

Sarmalarken tüm bedenimi çığ taneleri
Uyanırken sensiz sabahlara
Kırpiklerim kırılğan bakışlarım soluk,
Sensizliğe uşuyorum

Bir anne sıcaklığına muhtaç
Şefkatin sevgiyle buluştuğu ana hasret
Ruhumda yağıyor karlar
Yüreğimde fırtınalar, gözlerimin ferrinde tipiler
Ve ben sensizliğe uşuyorum

Yokluğunun mevsimi kış, bilmez misin sen
Aralıkta aralandı buzulları gönlümün
Sesine kulak kesildim ta uzaklardan gelir diye
Kırılğan anlardayım , sevgine uşuyor gönlüm
Buzul buzul , soğuk ve inatçı
Ve ben sensizliğe uşuyorum.

Uyumaya korkan bir çocuk gibi geceden
Kabuslarım oldu sensizliğin soğuk rüzgarları
Uşuyor içimdeki çocuk
Ört desem örter misin üstünü sevginle
Gel desem gelir misin sıcak teninle,
Dokuna bilir misin sıcak avuçlarınla yüreğime
Uşuyorum sensizliğe.

Zekeriya Atayan

Seraplar Seni Doğurur Sahralarda

Bedeviyim engin sahralarda
Mevahif sırtında yolalan ,
Ne yana baksam serabına tutulur gözlerim,
Sen yoksun ve heybemde,
Sensizliğe mayalanmış ekmek kırıntıları,
Tozu dumana katan kum taneleri ,
Sallanırken rüzgarın amansız avuçlarında,
Her biri takvimimden günlere eşdeğer, düşer toprağa.
Tahammülüm kalmadı yeşilin hiç bir tonuna.
Alabildiğine sarı ve kızıla bürünmüş hayallerim.
Sen yokken yeşiller sarıya geçmiş sahranın seraplarında.
Tepeler yükselttim kumdan,
Yıldızlara asılı saçlarına ulaşanadek,
Ellerim parmak uçlarıma hükümsüz
Dokunurcasına yıldızlara ,
Her dokunuş bir yıldızın ölümüne sebep
Şimdi düşen yıldızların gömülü lahitlerinde umutlarım
Serabına vurgun yemiş yüreğim,
Susuz gezer Sahralarında.
Alabildiğine ırak, sonu sona yaklaşmayan ufuk
Bakışlarımın kitlendiği sahra ufkunda karartılar
Suretin karartılardan doğar ,
seraplar doğumunun sancısında
Çiğlikleri karışır gecenin soğuşuna,
Her doğuşunda seni.
Her yer suspus şimdi,
seni doğuran seraplar ,
Anne sıcaklığında örter üstünü bakışlarımda
Hacerin ismaile su arayışı,
Bir safadan bir merveden
Koşarken tozu dumana katarcasına
Bağı çözülür dizlerimin ,
takılır ayaklarım çaresizliğine umutlarımın
Tökezler dururum , seni yaşadığım vahanın ortasında
Zememine susamış ismailim.
Karartılardan seraba doğuşunu bekleyen,
Bedeviyim, mevahifin sırtında.

Zekeriya Atayan

Sessizliğin Şemali ve Gölgeler

Derin vadilere çöken sislerin
Ağırlığında ezilir ruhum ve benliğim,
Ne yana baksam perdelenir gözlerim
Gölgelerin ışığından medet bekleyen
Ha ölü ha diriyim
Sislerinde uzanır vadilerinde benliğimin
Boğazlar, boğar beni elleri gölgenin
Kara ışıklar saçan sislerden doğan gölgeler
Gözleri kamıştıran karanlıklara benliğimi gömer
Ruhum, Sessizliğin şemalini keşfe çıkar gider
Gölgelerden sessizlik yükselir ekber mi ekber
Şemali feryad_ı figana benzer.
Yaşadığım, zaman mefhumunda derdest geçer.
An gelir sessizlik çöker,
Bazı anlar asır bazı asırlar an geçer,
Yaşıyorum bir nefes boyunda sessizce
Yaşamak nefes almaktan ibaret mi sence
Bozkır gibi sararmış ömürüm zaman ikliminde
Anlar asırları tüketmekte
Bu hal ile ahvalime şikayetim
Şekvan değilim şekvaya yok meyilim
Dem-i civan mı yaşıyorum
Erzel-i ömür mü bilemedim
Ansızlığın çöktüğü anların idraksizliğindeyim
Sislerin altında sessizliğin çığlıklarını dinlemekteyim
Hal içinde haller yaşar, sessizliğin şemali ruhum bedenim.
Ve sislerin karanlığında uzandı,
Gölgenin karanlık elleri.
Nefesler sessizliğin şemalinde
Cümle alem feryad, figan içinde
Çığlıklar sessiz yükselmekte
Can derdinde, ecel peşinde.
Gölgenin karanlık elleri,
Boğazlar tüm bedenleri.
Sokaklar ıssız virane gibi,
Sessiz bir kaçış herkesten, her biri
Yaşanılası mı dünya? bilemedim ki
Boğazlasa beni gölgenin karanlık elleri
Gitsem, mahşerin sessizliği kucaklasa beni.

Zekeriya Atayan

Süreyya (I)

Parıldayan yıldız mıydın sen?
Gecenin katran karasını gök maviliğine dönüştüren.
Süreyya mıydı? ay mıydı ? yahut gözlerin mi?
Göklerimi aydınlatan.
Bir süreyya vardı göklerde ışıldayan.
Geceyi sabaha varana dek bekleyen,
Güneşe aya ve karanlığa inat sabaha ışıldayan.
Süreyya gibi ışıldadın karanlık gecelerime.
Ne güneş söndürebildi nede ay seni
Gözlerin gönlüme süreyya gibi doğu verdi
Gecemi gündüz mü bilemezssin ışığından senin
Hangi yıldız vardır ki kıskanmasın ışığını ve seni
Aşka doğdun süreyya
Güle ötmeye hazır bülbül her seher seyre dalsın seni
Ayın yüzüne bak süreyya sen yokken karanlık
Kokun gül ışığın ay olsun süreyya
Sabahlarıma doğ ışıit beni
Aşka doğ
Sevgiye ışık saç
Ve gitme süreyya
Dur güneşin ayın kıskandığı ışığım
Doğ her seher gönül ülkeme süreyya
Kokun gül ışığın ay olsun
Güle ay dokunsun süreyya
Sen göklerimde kubbem
Gözlerimde nur
Kalbimde aşk oldun süreyya

Zekeriya Atayan

Süreyya (II)

Gidişinle çalındı telli sazlar.
Tellerin titreyişleri
kırpıklarime dolanan hasret türküleri
sana söyleniyor ;
işitiyor musun?
dinle ve hisset
duyuşlarıma kapıl
duyuşlarım sevda hissinde,
mitralyözler ateşlerken kalbimi
yokluğunun savaşında
parıldayan ışıklarına gölgem düşer
parçalanır savrulurum
kurur, kuraksarım
çorak topraklara dönenen bedenim
sensizliğin susuzluğunda
sana susar,
çaresiz ve bekleyişlerim sana
sen sahi gelecek misin!
Süreyya!

gelişinle,
terlerim karışsın terine
tenlerimiz buluşsun ,
nefesin iksir olup karışsın bedenime
hülya mısın? hakikat misin?
sen sahi gelecek misin?
Süreyya!

Zekeriya Atayan

Süreyya (III)

Yüzünde saklı hazinedir
Gülümseyişin bakışlarında
Hayatın tüm imgeleri
Bakışlarında takıldı Süreyya,
Yüzündeki hatları yol edindim
Revan oldum yollarına
Sana doğru sonu olmayan yollara

Göklerde asılı yakutsun,
Geceleri ışıldarken karanlıklara
Gelişinle aydınlatır mısın ?
Tufan düşmüş bağrımı Süreyya
Şimdi bakışların tepemde,
Hissediyorum
Aya inat parıldıyorsun gecelerime
Yedi kandilli deyişlerdesin
Esirgeme kandilini gözlerimden
Seni bekleyişler
Sana varışlarımın habercisi
Süreyya.

Kesildi yağmurları baharın
Yokluğuna hasret çorak topraklar
Yağmur olup yağar mısın?
Yıldız yağmuruna tutulsun tüm evren
Şahit olsun cümle yarılan
Gelişin bayram olsun, Süreyya
Arafesinde uykusuz gözlerim
Bayramına uyansın ,
Patlayan volkan gibi kabaran
Göz kapaklarım
Gözlerimin çanağında kandan lavlar,
Seni bekliyor bu gözler,
Arafesinde uykusuz gözlerim
Bayramına uyansın
Gelişin bayram olsun Süreyya.

Yitik yiğitler bilirim Süreyya
Vakur ve dik duruşlular,
Bağrında kopuşlar ve çığlıklar
İçe akar tüm yakarışlar,
Yitik yiğitler bilirim Süreyya,
Her yitiğin bağrında yitirdiği sevdasını da
Helak mı yokluğun?
Tufan mı bu senden ayrılışlar,
Nuh'a haykırışım benim
Gemisinde yüzdürse sularında tufanın
Yoldaş etse bu yitik seydayı,
Ve göklerime tufan yağdıran bulutlara,

Meydan oku Süreyya
Dağılsın bulutları göklerin
Çeksin sularını yer
Ve Nuh'un Gemisi otursun Ararata
Tepesinde ellerim uzansın sana Süreyya
Ararat şahidim olsun en tepelerinden
Gözlerimi senden ayırdığım vakit
Ölümler yoldaşım olsun Süreyya.

Zekeriya Atayan

Süreyya (Iv)

Ellerim teninin yokluğunun hissinde
Sonsuz ufuklarda gözlerim
Haberci güvercinler uçurdum sana Süreyya
Ayaklarında sana sevda pusulasıyla
Hasretinin gamsız anlarını
Tutkulu çaylara vurdum.
Göz yaşlarımın suları kaynar
Közde kor alev üstünde
Sensizliğe demlediğim çaylar
Demliğimde hasretin
Çayımda yokluğun Süreyya.

Engin okyanuslarda keşfine çıktım
Sen deniz yıldızı
Göklerden sularına düşen
Dile gel ve haykır varlığını ay ışığında
Parıldasın sularım
Pırıltılı namelerinle dalgalansın yüreğim
Süreyya!

Tutun bulutların ardından
Usulca yere düşen yağmur damlasına
Gözlerim bulutların ötesinde
İnişini beklerken
Bir anne şefkatiyle yüzüme düşen sen miydin ?
Gökten inen yağmurla Süreyya!
Gözlerimden süzülen göz yaşlarıma karıştın bak
Hanginiz göz yaşım hanginiz yağmur?
Süzülürsünüz yanaklarımdan
Korkarım düşürmeye sizi toprağa
Toprağınız ben oldum ve
Yokluğunda gözyaşlarından
Bir okyanus biriktirdim gözlerimde Süreyya!

Biliyorum yağmurlarda kalacaksın
Yada çayımın deminde hasret
Belki de bir sazın telinde çalınacaksın
İçleri acıtan namelerle
Ve gelmeyeceksin belki de
Sen göklerde asılı mı kalacaksın Süreyya
Gözlerimde şana okyanuslar biriktireceğim
İzliyor olacağım seni gök kubbemde
Süreyya!

Zekeriya Atayan

Süreyya (v)

Her sabah güneş
Senin bakışlarının sıcaklığıyla bakıyor bana
En tepelerden ışıklarını senden alırcasına
Bir yüzü aydınlık
Bir yüzü karanlıklarda boğulur güneşin
Dönmeli yüzünü güneş bile sana Süreyya
Aydınlığa kavuşmanın adıydın sen
Güneş bile muhtaç iken sana
Gelmelisin gök kubbemde
Dikilmelisin en tepelerime Süreyya

Kaleme sorsam seni
Yazabilir mi sanırsın Süreyya
Mürekkepler sen olmadan görünür mü
Beyaz sayfalarda
Kalem cevapsız suallerime
Titrek ucu takat yetirmez yazmaya
Adının hiçbir harfini Süreyya
Kalemin mürekkebi okyanusları taşıdı
Yazılan kağıtlar gemi Süreyya
İn göklerinden ve
Dile gelsin kalem
Alsın getirsin seni mürekkebi ile
Yazsın seni beyaz sayfalara Süreyya

İhtişamın adını aşmış asırlarda saklı
Zamana meydan mı okursun Süreyya
Tarihler bir bir ardınca geçiyor bak
Sen tarihlere sığmaz taşarsın benliğimde
Belki vefa etmez ömrüm dokunmaya
Saçlarının cennet kokan teline
İhtişamın adını aşmış asırlarda saklı
Ben bekleyişlerde çaresiz
Gelişinin ümidi , bakışlarımı göklere bağlar
Parıltıların sabahı aydınlatır iken
Neden bu suskunluğun?
Sesin gelsin ışığından önce Süreyya

Zekeriya Atayan

Süreyya (vı)

Didarına hüznün düşmesin Süreyya
Buselerinden gam değil ,
Hayat ırmaklarına dönüşen çağlayanlar aksın
Ne ki hüznü yakıştırdım sana
Nede gam yüklü bakışları
Didarında tohumları filizlensin hayatın
Taze gülümseyişlerinde bahar
Süreyya!

Ne anlatsam usumdan?
Anlatışlarım çemberinde sıkışmış süreyya.
Kırpıklarına takılan toz zerresiyim.
Silme beni kalayım bakışlarında.
Bakışların güneş gibi ısıtsın benliğimi.
Ne anlatsam bakışlarından ziyade?
Bir toz zerresiyim işte,
Kırpıklarına takılmış .
Ömrüm senin ellerinde.
Süreyya!

Güneş aya tutulmamalıydı Süreyya.
Gök yüzünde kaymamalıydı yıldızlar.
Nazarına değmemeliydi gözler.
Her kayan yıldızın sen hissine varışım,
Yüreğimin okyanuslarında gelgitlere sebep.
Sen ışıklarını bana saklamalıydın Süreyya,
Bir anne gibi durmalıydın baş ucumda.
Ben ise sende saklı bir çocuk.
Süreyya!

Zekeriya Atayan

Süreyya (VII)

Kafesler içinde kafes var süreyya
Her kafesin içinde bir ben
Ben içinde bir sen var süreyya
Sen içinde bir ben
Sende beni ararken süreyya
Kafeslerde buldum kendimi
Sen ruhumun özgürlüğüne sebep
kurtar ben kafesinden
Senin ebedinde filizlensin ruhum
Sar sarmala ışığınla ve gel süreyya
Dikil en tepelerime

Bir atın nalında gizli
Seyyahın revan olduğu yolların seyri
Alaca bir at olsam süreyya
Koşsam sana doğru
Yollarına revan olmaya
Koşarak aşılır mı dersin
Sana gelen yollar süreyya
Yükseklerden ışıldarken gözlerin
Kokun bulutlardan inen yağmurla siner üstüme
Koşarak aşılır mı dersin dörtnala
Ne yana baksam toprakta yok izin
Kanatlanır mı at
Uçar mı dersin sana
Rüzgar savuran kanat çıpışıyla süreyya
Gelemiyorsam sana
Sen gel süreyya
Yorma bedeni çöl sıcağında
Sana susarken çatlayan Alaca atı
, toynakları takatsiz
Sen gel süreyya.

Yokluğun karanlığın öbür adıdır süreyya
Gökler sensiz karanlık
Akşamları ay kederlenir kararır
Güneş yitik sanki gündüzlere doğmaz olur
Her lahza yokluğuna feryad figan okur
Yitik ruhumun güneşi ol gel
Aya ışık güle renk ol gel
Gelişinle Dağılsın zulümat
Varlığın aydınlığın adı olsun
Aydınlığım ol gel
Ben gelemiyorsam
Sen gel süreyya!

Zekeriya Atayan

Şeb-i Yelda

Şeb-i yeldada lâhzalar sessiz,
Şeb'in karanlığında şevvâlar eser kimsesiz
cemi cümle şeb geçer,
ömrüm her vakit yelda iledir.
Lâhzalar sessiz ,
şevvâlar kimsesiz .
O vakit her dem şeb-i yelda

Zekeriya Atayan

Şehr'i İstanbul

Yedi tepende kandiller
Göklerinde ışıldarken necm-i Süreyya
Kalabalık güruhlar barındırsan bağrında
Her biri yalnız kuytularda.
Yalnızların şehri, şehr'i İstanbul
Ebruyu andırıyor denizlerin nakış nakış, dalga dalga
Bir elif, bir vav, bir ben, birde yalnızlığım tezgahında.
Ufkunda kızillar, turuncular, morlar batarken güneş,
Bir çift göz, bir kafa, birde benliğim seyre dalar tek nefeste
Yalnızların şehri, şehr'i İstanbul
Bağrında büyüttüğün yok mu sende?
Terki diyar eylemiş bak seni de benide
Bağrında büyüttüğün yar şimdi nerde İstanbul
O yar yoksa sende karalara bürünsün maviliğin İstanbul
Boğazında, boğazımda düğümlensin nefeslerimiz
Yalnızız işte İstanbul, ben yar sız sen yaransız
Yalnızların şehri, şehri İstanbul
Yedi kule zindanlarında yatsam
Bağırsam surlarının en tepesinde Galataya
Kız kulesinden bir bakış atsam
Görebilsem duyurabilsem seşimi sana
Ötelerindesin şimdi yaransız İstanbul
Yarsız ben
Yara var içimde yardan kalan
Yalnızların şehrisin İstanbul

Zekeriya Atayan

Yek Can Du Beden

Der can ile canan vardır içerden
Yek can du beden
Sırrına vakıf olana açılır kapısı hikmetten
Hissine vakıf yar ile yaran olan
Dermanı derdinde arar gayrı Lokman'dan
Hekim olur , şıfa olur canda canan
Yek can du beden sırrına erişir seven
Hilkati bir ruh iki beden topraktan
Yoktur toprakta marifet beklersen
Gönül dergah, ruh marifet iken
Hükmü yok sayılır mesafeler
Uzak mı, diyar diyar gezer
Can özünde yek can iken
Semada asılı aya nazar iki göz
Bir diyardan diğesinde görünür aynı öz
İki gözle nazar ettim aya
Bir göz bende , diğeri canda
Du beden yek göz temaşa eyler cihanda.
Ömrüme hilkat mührünün nakşı
Ruha du beden ağır mı ağır ,bu beden haykırışı
İnzivada bedenim, yalnızlığa sığınışı
Bendeki bedenin ruhumuza yalvarışı
Yekte var olur can ile canan
Can yek iken acıdır du beden.
Sırrına vakıf olsam erişsem cana
Yek can yek beden

Zekeriya Atayan